

BILJANA BORZAN

1. Obzirom da smo radi ljetne stanke efektivno radili sedam mjeseci, mogu reći da sam zadovoljna s odrađenim poslom. Nije bilo lako uhvatiti priključak na kraju mandata ovog saziva parlamenta, no hrvatski zastupnici su u najmanju ruku prepoznati od strane kolega. Nekima smo išli i na živce jer su se određeni kolege javljali na svaku točku dnevnog reda, od uzgoja peradi u Africi do strategije za Arktik. To je izvrsno za osobnu statistiku, ali Hrvatska od tog nije imala koristi.

Najvažniji dio našeg posla je oblikovanje zakonodavnih prijedloga na parlamentarnim odborima putem amandmana. Na taj način zastupnik najviše može utjecati na svakodnevni život građana. U tom pogledu zadovoljna sam svojim radom jer sam u proceduru svojeg Odbora za zaštitu okoliša, javno zdravstvo i sigurnost hrane uputila tridesetak amandmana na razne direktive i izvještaje. Izdvojila bih amandmane na direktivu o prostornom planiranju kojima se zemljama članicama ostavlja veća autonomija pri pomorskom planiranju.

U kolovozu, čim je bilo jasno da Hrvatska neće dobro proći u rasporedu novih Transeuropskih prometnih koridora TEN-T, postavila sam zastupničko pitanje o reviziji te direktive prije predviđenog roka. Od europskog povjerenika za promet Siima Kallasa dobila sam pozitivan odgovor na traženje da se u paket zakona o transeuropskim prometnim pravcima ugradi mogućnost da zemlje članice mogu inicirati izmjene prioriternih koridora i prije 2023. To je za Hrvatsku jako bitno budući da su naši istok i jug trenutno prometno zakinuti.

Nadalje, otvorila sam pitanje jednake kvalitete istih proizvoda u novim i starim zemljama članicama, postavljala pitanja o postupku odobrenja GMO proizvoda i tako dalje. Samo lud čovjek može reći da je potpuno zadovoljna svojim radom, no smatram kako sam svoj mandat dobro iskoristila.

2. Mislim da nema načina na koji nisam komunicirala s građanima, to nam je i posao na kraju krajeva. Prva sam otvorila ured u Hrvatskoj, u mom Osijeku. Građanima sam i ranije bila dostupna kao saborska zastupnica tako da se tu nije puno promijenilo. Osim toga, moj ured u Bruxellesu je doslovno zatrpan pozivima i mailovima svake vrste, od konstruktivnih upita do „hate” maila. Relativna novost mi je bila povećana razina interakcije s građanima putem Facebooka i Twittera, no brzo sam se „ufurala”.

Komunikacija s građanima i organizacijama mi je ključna jer mi daje teme i materijale za rasprave i zastupnička pitanja. Nedavno su mi se javili iz osnivačkog odbora udruge za istraživanje utjecaja elektromagnetskog zračenja na ljude s molbom da ih uputim u europske propise vezane uz tu temu. Nadalje, udruga pacijenata oboljelih od raka je tražila pomoć oko prevođenja Europske povelje o pravima pacijenata na hrvatski i ostvarili smo dobru suradnju, pogotovo jer se tim pitanjem bavim u radu svog odbora. Tijekom ljeta smo vodili koordiniranu akciju s HGK kako bi spasili hrvatsku marikulturu od jedne direktive koja ju je mogla pokopati. Često dobivam molbe građana koji dugo čekaju odgovore na svoje upite od europskih institucija. Na traženje eurozastupnice takve stvari se obično puno brže riješe.

3. Ključno pitanje s kojim se Unija mora baviti je vraćanje povjerenja građana u europski projekt. Dugotrajna gospodarska kriza i sklonost nacionalnih političara da odgovornost za sve bolne reforme prebacuju na EU, srozala je to povjerenje. Osim toga, kriza je imala još jedan katastrofalan učinak. Nacionalizam, ekstremizam i ksenofobija su, nažalost, postali dio političkog mainstreama i prihvatljiv politički govor. Gotovo da nema zemlje u kojoj eksponenti govora mržnje ne stoje dobro u anketama, a mediji takvima daju puno više prostora nego umjerenim političarima. Može nam se dogoditi da u sljedećem sazivu Europskog parlamenta sjedi velik broj ljudi koji žele ponovno podići zidove i granice, a strance i nacionalne manjine smatraju nepoželjnima. Sto godina nakon prvog i sedamdeset nakon drugog svjetskog rata ljudi kao da su zaboravili da je bolje deset godina razgovarati nego ispaliti i jedan metak. Nažalost, kad slušam neke kolege čini mi se kao da živimo u tridesetim godinama prošlog stoljeća. To je ključno pitanje i problem u čijem rješavanju sve umjerene političke snage moraju nadići razlike i ujedniti se.

Nadalje, EU ima problem odvojenosti od svojih građana. Kompliciranost procedura koje postoje zato da se ostvari ravnoteža među malim i velikim zemljama, odnosno među tri glavne institucije, čini praćenje njenog funkcioniranja gotovo nemogućim za laike. Kontinuirano jačanje uloge Europskog parlamenta kao jedinog izravno izabranog tijela te najavljeni izbor predsjednika Komisije na temelju rezultata izbora za EP su pozitivni koraci u smanjenju demokratskog deficita.